

Er það ekki vandamikið at rögva út einsamallur hendur okkurt so er ongin at hjálpa tør?

—Tað kann vera nakað um tað. Men eg haldi, at nýtir ein sunna fornuft, so skuldi vandin ikki verið so stórir. Tað er eisini ein spurningur um tveir mans høvdu fingið árs-lønina at róa út við einum tilikum báti. Eg var 93 dagar úti í fjør og eg ivist í um vit høvdu verið fleiri dagar um vit vóru tveir, sigur hann.

Sigurd ror fyrri tað mesta út við snellu, men í fjør fekk hann sær línuspæl í báti. Línan kann gerast eitt gott ískoyti.

BETRI PRÍS

Prísurin er nógv upp-farin seinastu tíðina. Hós-dagin fingi bátarnir í Oyndarfirði 7. krónur fyrri kiloíð av upsá og 12 krónur fyrri kiloíð av toski.

Hvussu ber tað til, at prísurin nú er hækkaður so nógv, bert eftir fáum mánaðum?

—Hetta havi eg mína heilt greiðu meining um. Fiskasólan, við Birgir Danielson, á odda hevur stýrt fiskakeypinum her á landi í mong ár. Eg havi sæð skip landa rotnan fisk, fingið pris fyrri henda, og fiskurin er síðan koyrdur burtur. Tað er tann góði fiskurin, sum hevur rindað fyrri tann ringa fiskin, og tí hevur prísurin verið hildin niðri, sigur hann

—Í dag við fríari kapping hava flakavirkini ikki ráð at lata vera við at keypa góðan fisk. Tað var so galið í Føroyum, sum ein maður tók til einaferð. "Tú fekst meir fyrri ein fiskakassa, um tú loysti tør buksurnar omanyvir henda, so øktist vektið tað sindrið." Tí góðskan hevði einki at siga, sigur Sigurd Stórá.

—Annars kemur prís-hækkanin sera væl við í dag. Tí tað er ein sann-roynd, at vit fáa minni av fiski og so vigar prís-hækkanin uppí móti og úrtøkan gerst rímulig, sigur hann.

Eitt døg

Bátarnir fóru til útróðrar av Oyndarfirði hómorgunin millum klokkan fyra og hálv-gun seks. Klokkan sjei á kvøldi komu teir fyrstu aftur. Landingin gongur skjótt fyrri seg. Fiskurin verður lyftur úr bátunum í trol-posum.

35 bátar landaður í Oyndarfirði hóskvøld-ið. Teir landaðu til-samans 34.000 pund. Slagið var blandað upsi og toskur.

Kokk

Oluf Eli Thomsen úr Hvalba búleikast í Oyndarfirði í vár. Hann er 70 ára gamal og ger døgverða fyrri tveir bátsmanningar. Onkran dagin hevur hann eisini verið á Norðhavinum.

Tað er eitt sindur ymiskt hvussu útróðrarmennirnir í Oyndarfirði búleikast, tá várróðurin er. Millum 30-40 bátar rögva út.

Fleiri hava leigað sær tóms hús í bygðini. Nakrir búgva í Billustovu, nakrir á Marknagili og uppafur nakrir í húsunum hjá Elias Karl og Mýr-onnu sálu. Onkur húsast umborð, men tað eru teir fægstu og aðrir koyra ímillum. Tað eru menn sum búgva nærhendis Oyndarfirði.

Á Marknagili búgva fimmmanns og teir rögva við tveimum bátum. Men-nirnir eru úr Hvalba og hetta er ikki fyrsta várið, at teir rögva av Oyndarfirði.

Hvalbingarnir hava inn-rættað seg væl. Oluf er vanliga ikki við á útróðri, men gongur heima og hugnar um. Teir fáa heitan døgverða, tá teir koma at landi.

Hóskvøldið hevði hann knettir í pottinum og

Oluf Eli Thomsen hyggur her eftir knettunum, sum hann hevur kokað til útróðrarmenn-irnar. Hann heldur ikki, at tað er tann stóri kunsturin at matgerða, nú alt fæst grýtuclart í handlunum. Oluf er eisini onkran túrin við á útróðri.

matligt kendist at koma inná Marknagil.

TRÍVIST

—Ver ikki býttur, kokkur er so nógv sagt. At koyra okkurt úr handlinum í pottin, tað hevur ikki so nógv at siga, men teir fáa heitt, tá teir koma aftur, sigur Oluf.

Báðir synirnir hjá hon-um rögva út við Pálls-kletti, men teir hava ikki verið so hepnir í vár. Tann eina dagin var heilt galið, tá mistu teir skrávuna, meðan teir vóru á útróðri.

Tjaldrið mátti toga Pállsklett á Fuglafjørð, har hann varð drigin uppá sleipistøð. Vit høvdu annars riggað bátið so væl sum gjørligt áðrenn vit komu norður, men vit hava eisini havt trupuleikar snellunum, sigur Oluf.

—Vit komu til Oyndarfjarðar um mánaðarskiftið januar/februar og eg havi verið við onkran dagin, sigur hann og verður av-brotin av telefonini, nú er

tað konan til ein av synunum sum ringir fyrri at frætta tíðindir.

TELEFONMAÐUR

Oluf er í dag pensio-neraður. Hann sigur, at hann ongantíð hevur havt feriu og hann ætlar at vera í Oyndarfirði til várróð-urin er av.

—Eg sigldi í fyra ár við týskum trolara, hetta var frá 1958-62 síðan var eg í Íslandi í nøkur ár, sigur hann.

—Eg havi arbeitt í mong ár hjá telefonverkinum. Og høvuðsarbeiðið hevur verið at grava káplar. Eg havi arbeitt víða um í Føroyum, men til Oyndarfjørð kom eg ongantíð, sigur Oluf Eli Thomsen.

Hvat fær tú tíðina at ganga við í Oyndarfirði meðan bátarnir eru á útróðri?

—Nei, tað er ikki tað stóra. Eg gangi til handils og onkran túr í bygðini, men annars eri eg fyrri tað mesta inni, sjónvarp hava vit eisini og eg trívist væl, sigur hann.

ORD:

Jústinus Eidesgaard
Myndir:
Kalmar Lindenskov